

Náměstí Míru čp. 122

Jednopatrový objekt s pozdně barokním průčelím o šesti okenních osách. Střední část zdůrazněná v omítce provedeným rizalitem vrcholí mohutným vikýřem se dvěma okny. Po jeho stranách jsou situovány dva drobnější střešní vikýře. Loubí klenuto třemi poli křížových kleneb do pasů. Průčelí v podloubí po stranách zakryto dřevěnými výkladci, na středu plochý bosovaný portál s iniciálami IWM 1734. Dispozice v přední části hloubkový trojtrakt obsahuje vpravo prostor klenutý neckovou klenbou s výsečemi. Vlevo prostory klenuté křížovými klenbami do pasů. Střední prostor je průjezdem, jehož pokračování v zadní části domu, valeně klenuté je značně nižší. Vpravo prostor rovněž valeně klenutý s dvojicí styčných výsečí. Místnosti vlevo v přilehlém úseku dvorního křídla jsou plochostropé. V mezipatře v zadním traktu příčně položená síň valeně klenutá s výsečemi a hřebínky. Komora vpravo je přístupna z přízemí, valeně klenutá s výsečemi. Při dvorním průčelí pavlač nesená v přízemí zděnými polokruhovými arkádami. První patro plochostropé v celém rozsahu, včetně síně opakující se v zadním traktu. Plochostropé je i patro druhé, rozkládající se za středním vikýřem. Místnosti zde mají trámové stropy. Sklepy opakují základní půdorys přízemí. Vpravo vpředu hloubkový prostor valeně klenutý z cihel s jedinou výsečí, pod levými dvěma trakty sklep zaklenutý křížovými klenbami do pasů na střední pilíř. Pod zadní částí průjezdu prostor s valenou klenbou, přístupný ze schodiště gotickým kamenným portálkem se zkosením. Jiným portálkem, lomeným, bez zkosení se vstupuje do prostoru vpředu vpravo.

Ve dvoře příčné jednotraktové křídlo navazující na užší a nižší úsek křídla levého. Prostory jsou v přízemí klenuty plackami, na středu průchod do zadní části parcely. Při průčelí pavlač na polokruhových zděných arkádách, porušená dodatečně vloženým schodištěm. Vzadu při Školní ulici jednopatrové a přízemní křídlo novodobého charakteru.

Zástavba parcely je vývojově mimořádně složitá, přesnější posouzení možné s pomocí zaměření objektu. I na základě povrchového průzkumu lze však rozpoznat základní gotickou výstavbu domu především podle portálků ve sklepech, které pochází dokonce ze dvou etap. Gotické výstavbě náleží rozdělení půdorysu v přední části na hloubkový trakt při pravém okraji a síň čtvercového půdorysu v části levé. Tato je doložena konstrukcí sklepa na střední pilíř a obdobnou situací v přízemí, kde snad dnešní stav vznikl až dodatečným vložením příček i fragmentem stropního trámu ve sklepech, který dokazuje původní podobu síně i sklepa, obdobně jako tomu bylo i u řady jiných domů. V zadní části rovněž gotického původu rozvržení na užší prostor při pravém okraji s komorou na zvýšené úrovni a nástupem do sklepa v přízemí. Klenba pravého předního prostoru a snad i přilehlá komora patrně souvisí s výstavbou domu v roce 1734 poštmistrem Manětínským, doloženou iniciálami a letopočtem portálu. Zadní část průjezdu, jakož i síň v mezipatře jsou patrně starší, renesanční. Problematický je vznik klenby bývalé síně v přízemí i obdobného prostoru ve sklepech. Základní konstruktivní odlišnost od pravého prostoru vylučuje současnost s výstavbou v roce 1734, kam lze jediné pravé trakt datovat. Všeobecně by bylo možno označit tyto klenby za barokní, srovnáním však s výstavbou domů ve městě zjišťujeme, že jde o typ vyskytující se téměř ve většině klenutých prostorů, ve všech domech. Je pravděpodobné, že jako takový mohl vzniknout pravděpodobně při hromadné výstavbě, zřejmě po požáru. Bylo by možno uvažovat o požáru v roce 1747, kdy tento blok vyhořel, závěru však brání výskyt těchto kleneb i v ostatních částech města. Závažný je i výskyt v těsné souvislosti s plackami, bezpochyby velmi často současnými. Základní konstrukce placek je svými pasy konstruktivně shodná s křížovými klenbami do pasů. Zdá se tedy pravděpodobné, že klenby tohoto typu se vyskytují v Domažlicích všeobecně dříve, než placky, v době 1. čtvrtiny se vyskytují s plackami současně a později jsou jimi vytlačovány. V našem případě vznikly někdy koncem 3. a počátkem 4. čtvrtiny 18. století, současně s průčelím. Tehdy bylo zaklenuto i loubí a přestavěna zřejmě i horní podlaží. Dvorní křídlo příčné s přilehlým úsekem levého křídla v předním dvoře pochází z výstavby po požáru v roce 1822, zadní křídla jsou novodobá, zčásti již existovala v roce 1893. Novodobé je proražení dispozice světlíkem.

Hlavní budova je historicko-architektonicky jedním z nejvýznamnějších objektů ve městě.

Nemovitá kulturní památka rejstř. č. 25161 / 4-2282.

